

Dopis iz Celja.

Tudi mi dečki celjske mestne ljudske šole smo si ustanovili lani v jeseni Marijin vrtec. Prav lepo število nas je. V petek popoldne, enkrat na mesec, imamo redne cerkvene sestanke. Molimo litanije, rožni venec, poslušamo nagovor gospoda voditelja in pojemo Marijine pesmi. Vsi se trudimo, da bi Mariji zvesto služili. Samo najbolj pridni bodo sprejeti meseca majnika na slovesen način za vselej v Marijin vrtec. Sedaj smo še samo za poskušnjo v njem. Tudi jaz bi bil rad sprejet. Vsak dan prosim Marijo za to milost. Kako bo pri sprejemu, bom pa prihodnjič popisal.

Iz Rečice v Savinjski dolini.

Preljubi moj Angelček! Večkrat povprašuješ, kako je z Marijinimi vrtci. Glej, jaz ti prinašam veselo, zelo veselo poročilo o našem Marijinem vrtcu v Rečici ob Savinji. Okrog 300 otrok se je posvetilo že lanskega leta na praznik brezmadežno Spočete. In vsi ti otročki so ostali zvesti Mariji. Ja, ko bi jih ti videl, kako pre'ema'jo vsak mesec sv. zakramente, kako se lepo udeležujejo mesečnih nagovorov, ti bi kar strmel! No, tupatam se že kak Lojzek ali Micka, Janezek ali Francka kaj malo spozabi, pa hitro popravijo svoje napake. Kako radi čitajo Angelčka in Vrtec, to kar tekmujejo med seboj! Pa koliko naročnikov imata ta dva lista! — Ljubi Angel-

ček, sedaj ti moram sporočiti pa še dve prav žalostni novici. Na veliki petek proti večeru je umrl pridni Ivanček Flere, po domače Stvarnikov Ivan iz Pustega polja. Konji so se splašili z vozom, on je pa padel pod voz in v trenutku je bil mrtev. Oh, kako so imeli žalostne praznike njegovi starši, bratci in sestre! — Drugi za njim je pa legel v hladni grob Remerjev Jožek. Zavratna bolezen sušica mu je pretrgala nit življenja. Oba sta bila prav lepo pokopana. Vsi otroci Marijinega vrtca so ju spremili na zadnji poti ter jima zapeli za slovo na grobu: »Gozdič je že zelen...« Marsikatero oko odraslega človeka je bilo solzno.

Pa, liubi Angelček, ti imaš malo prostora, in jaz bi ti še toliko rad dobrega povedal o nekaterih naših prav pridnih otrocih! Veš, kaj je storila ena učenka, ko je umrl tako nenavadno Stvarnikov Ivan? Nabrala je pri dobrih srcih 150 kron za afrikanske misijone, da se krsti zamorček na ime umrlega Ivana. In ta učenka je Micika Fužir iz Goriške šole. Pa kmalu za njo se je opogumila Čažnez Zefka ter prinesla 70 kron tudi za afrikanske misijone. — Še dosti, dosti tako dobrega bi ti imel poročati, pa se bojim, da še tega vsega ne boš rad sprejel. — Oprosti mi, še nekaj sem pozabil ti povedati, namreč da je naš Marijin vrtec uprizoril dve krasni igri: »Kralj Matjaž« ter »Male pomožne misijonarke«. Obe igri sta tako dobro izpadli, da smo jih morali ponoviti. To sem zato napisal, dragi Angelček, da bi se tudi drugi otroci vneli za Marijine vrtce. Saj veš, kako lahko mišl'ena in razbrzdana je zdaj mladina.

Gospod Bogomil sporoča:

Prvi so se mi oglasili iz **Semiča**. Veliko jih je v Marijinem vrtcu: 135 dečkov in 188 deklic. In pridni so: vsak mesec gredó k sv. zakramentom, naše liste pa tudi radi berejo. Žganja nič ne pijejo — to je izvrstno! Vina pa včasih — malo. Dve igri so igrali in